

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobce: F. O.**, proti **žalovanému: Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2003, č. j. 7 Ca 260/2003 - 18,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu podal žalobce kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze, jímž byl vyzván k odstranění vad svého podání (žaloby). Shora uvedeným usnesením městský soud vyzval žalobce, aby do jednoho měsíce doplnil svoji kasační stížnost postupem podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tak, aby soudu předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, případně doložil, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zároveň byl žalobce správně poučen, že proti uvedenému usnesení není kasační stížnost přípustná. Žalobce (dále jen „stěžovatel“) přesto proti usnesení městského soudu podal kasační stížnost, v níž namítá, že usnesení soudu je nezákonné a nicotné.

Nejvyšší správní soud uvádí, že podání kasační stížnosti právní úprava obecně připouští proti každému rozhodnutí krajského (městského) soudu vydanému ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, anebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení rozhodnutí soudu, není-li v zákoně stanoveno jinak. Jinak zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, stanoví v § 104, kde připouští výjimky z jinak platné zásady přípustnosti kasační stížnosti (viz. § 103 s. ř. s.).

Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé, tedy rozhodnutí, u nichž odnětí možnosti brojit proti nim kasační stížností stěžovatele v jeho právech účastníka řízení nijak nezkracuje. Takovým usnesením je i usnesení, jímž je stěžovatel vyzván

k předložení plné moci jím zvoleného advokáta, protože podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost podaná proti usnesení - výzvě k předložení plné moci zvoleného advokáta, případně k doložení vysokoškolského právnického vzdělání - je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřijatelná, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než ji odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

